„Nr. 11" — UNA DINTRE PROBLEMELE SELECȚIONĂRII

Kallo — unul din purtătorii tricoului cu nr. 11 — care nu a mai atins acum forma din toamnă

Extremele stînga din Divizia A în aprecieri și observații

De la Nicolae Tătaru, postul de extrem stînga rămîne mereu în discuție în echipa reprezentativă. Cu regularitate. Nu face excepție nici actualul lot.

Cum a ajutat campionatul, prin ultima sa etapă, la rezolvarea acestei probleme? Apropie deloc. Vă veți convinge după trecerea în revistă a celor 14 extreme stînga care au evoluat în echipele de Divizia A, urmărite — la fata locului — de redactorii noștri.

VOINEA (Steaua) : a jucat destul de retras, după tiparul Codreanu, la Rapid, în ultima perioadă de timp. Intervențiile lui în atac au fost periculoase, dar imprecise ca finalizare. Pare că se profilează spre rolul de mijlocaș ofensiv. AXENTE (U.T.A.) : un fost mijlocaș, utilizat acum ca jucător cu tricoul nr. 11. A acționat mai avansat decît Voinea și este capabil să ia acțiuni pe cont propriu. HAIDU (Dinamo București) : necorespunzător. Nu e în formă. În tot meciul a centrat de 2 ori (bine) și a șutat o singură dată la poartă (slab). GYORFI (St. roșu) : nu-și acordă mișcarea în teren cu a partenerilor, joacă mult retras. N-a centrat niciodată. A pasat, în schimb, ca o soluție simplistă, de 12 ori bine și de 3 ori greșit. TĂRĂLUNGĂ (Progresul) : incisiv, rapid, bun dribler, acoperă o zonă mare de teren. RAKSI (A.S.A. Tg. Mureș) : s-a „trădat" a nu fi extremă de meserie, avînd mereu tendința de a veni spre centrul terenului. DAVID (Dinamo Bacău) : a jucat și el mult retras și din această cauză a neglijat sarcinile ofensive. A pasat de 3 ori la coechipier și de tot atîtea ori la adversar. Nu a centrat deloc. Înlocuit în min. 68 cu Munteanu care a jucat vîrf. CIRCIUMĂRESCU („U" Craiova) : inexistent. A șutat de numai două ori la poartă și a centrat o singură dată. Fără personalitate în joc. Înlocuit cu Tacoi care nu s-a ridicat cu nimic peste predecesorul său. KALLO (Farul) : o comportare bună ; dar a avut în față un fundaș improvizat, pe Jamaischi. A centrat bine, și-a pus în valoare dribblingul scurt. A căzut însă în repriza secundă. CODREANU (Ipsid) : fiind vorba de un meci în deplasare a jucat 100% în rolul de mijlocaș. COMAN („U" Cluj) : a acționat și el ca al treilea mijlocaș ; ușor deposedabil de balon. Are viteză. A greșit multe pase. A șutat o singură dată la poartă și atunci în fundașul advers Alexiu. MOLDOVEANU (Petrolul) : mult mai aproape de ceea ce se numește o extremă ; preferă lansările ; a executat un corner afară tot așa și cîteva centrări. A ținut foarte bine pe lîngă Anca la golul cu care Petrolul a egalat. A suferit o întindere în min. 68, părăsind terenul. JERCAN (F. C. Argeș) : detul de șters, fără impetuozitatea sa obișnuită. N-a efectuat nici o cursă din cele care l-au remarcat. Puțin prezent în fazele de poartă. E drept, a avut un adversar foarte dur în Tonca, de care a fost timorat. NAIDIN (Jiul) : Slab. Anihilat de Păciulete, complet ineficace, n-a tras deloc la poartă. Nu știe să dribleze.

Față de observațiile — succinte — mai sus prezentate, Tărălungă a realizat cea mai bună comportare, arătîndu-se în formă ; de păcate el a devenit indisponibil. Îl urmează Kallo, care e totuși departe de forma lui din toamna trecută. S-ar mai putea vorbi de Moldoveanu, dar lipsurile de ordin tehnic îl handicapează foarte mult.

În rest, nici un nume de luat în considerare. Poate că ar fi cazul să inițiuim un concurs pentru cea mai bună extremă a campionatul spre a mai stimula cît de cît apariția unor jucători convenabili pe acest post, hulit pe nedrept.

Judecînd realitățile, soluția nu poate veni decît printr-un debut în reprezentativă (Tărălungă) sau printr-o improvizație, prin trecerea unui jucător de pe alt post pe extrema stîngă, ceea ce implică un risc tot așa de mare ca acela al curajului de a lansa un nou internațional A.

BUCUREȘTI. Trio-ul Papuc, Lucescu, Jenei în luptă pentru balon
Foto : S. BRAȘOVEANU

UN ZIARIST FRANCEZ DESPRE STEAUA — U.T.A.

Extraordinar de greu acest meci cu UTA !. Arădenii s-au ținut scai de noi din primul și pînă la ultimul minut, nedîndu-ne nici-o clipă de răgaz, de parcă am fi jucat pe terenul lor de „acasă", nu la București.

Poate că multora le va părea surprinzător (fiind în contradicție cu unele păreri exprimate de către cronicarii partidei), dar eu cred că meciul nostru cu echipa lui Petescu a fost atît de dificil de rezolvat tocmai datorită reaccidentării lui Pojoni.

Să explic. Fenomenul nu e singular și, desigur, mulți dintre dv. ați observat că ori de cîte ori o echipă suferă un asemenea „șoc" moral intră în alarmă, cei rămași pe teren, mobilizîndu-se mult mai mult decît pînă atunci. Același lucru s-a întîmplat și de data aceasta. Simțindu-se slăbită în apărare, UTA și-a retras cea mai mare parte din efectiv în propriul teren, trecînd aici la un marcaj strict, pentru a-l feri pe Gornea de surprize. A fost o primă reacție, ce ne-a îngreuiat și mai mult viața. În plus, tinerii din față au început să ne „agațe" chiar din spațiul nostru de joc, împiedicîndu-ne să construim în „liniște" acțiunile. Și cum, la ora actuală, Steaua este compusă în proporție de 70 la sută din jucători gata oricînd să accepte o luptă cu armele... mușchilor, meciul a căpătat acele caracteristici concentrate, de regulă, în formula „joc de uzură". Elementul gîndire n-a mai contat în economia partidei, totul transformîndu-se într-o întrecere directă a greutății (în kilograme) celor două echipe, a capacității de rezistență la efort fizic. Singurul aspect avantajos, în ce ne privește, este că, la capitolul în cauză, apărătorii noștri i-au devansat net pe adversarii lor și această diferență a fost, pînă la urmă, factorul ce a decis victoria.

Sigur, din punctul de vedere al esteților din fotbal, jocul n-a avut valoare, dar cred că în tribune mai există oameni ce vin la meci pentru a vedea cine... cîștigă. Chiar dacă n-o mărturisesc direct de teama de a nu părea lipsiți de gust.

N-aș vrea ca pledoaria mea pentru rezultat să fie înțeleasă greșit. Orice om care și-a dedicat o parte din viață fotbalului vrea ca acest sport să progreseze sub toate raporturile, dar ratiunea lui de a exista (ca și a oricărei ramuri sportive, de altfel) constă — în ultimă instanță — în determinarea unui învingător. Deci...

Altfel, observu... cu îngrijorare, că dinamoviștii bucureșteni, confruntîndu-mi prezumțiile de săptămîna trecută, s-au instalat pe poziția a treia în clasament. Sînt convins că întîlnirea noastră cu ei, de duminică, va însemna o angajare fără rezerve. Este, după părerea mea, meciul ce va decide în mare măsură pe viitoarea campioană.

Și, iată, cum un campionat, care la un moment dat trena, a devenit o cursă cu obstacole infernală. Noroc, că Rapid n-a reușit decît un meci egal cu Farul !. Cu o victorie — la Constanța — s-ar fi înscris și Giuleștiul în carusel.

Înainte de a încheia, două vorbe pentru Tibi Bone și echipa lui : „întîmplarea" este aproape normală pentru o formație proaspăt promovată, alcătuită din jucători foarte buni (Dumitriu III, Raksi, Pavlovici, Czako) și... altii, hai să le spunem, fără experiența cerută de o competiție de nivelul Diviziei A (Timpinaru, Toth etc.).

CONSTANTIN COMENTEAZĂ

Reacția Pojoni

CLUJ. Portarul ploieștean Mihai Ionescu respinge un nou atac al studenților
Foto : P. AUREL

J. PH. RETHACKER
redactor șef adjunct la „France Football"

PUȚINI DAR BUNI!

Parcă nu-i deajuns că echipele frunțașe nu reușesc să-și lase din impas și să dea cît de cît un impuls fotbalului nostru ; că jucătorii consacrați se complac într-o „comportare de serviciu", fără efort, cît se poate de economică, soldată dacă se poate cu un singur gol, dacă nu, e bun și un „nul" ; că mulți tineri nu izbutesc să impună urnirea „senatorilor de drept" măcar prin meciuri mai promițătoare. Mai trebuie să intervină și arbitrii pentru ca situația să devină și mai tristă.

De multe ori avem impresia (și aceștia „cavaleri al fluierului" nu pierd ocazia să ne o întărească) că arbitrii consideră delegarea la jocuri ca un prilej de afirmare personală, de impunere a unor păreri absolut proprii (și curajoase) privind aplicarea regulamentului, și nu ca o sarcină de a veghea la respectarea întocmai, în litera și spiritul lor, a regulilor de joc. Asemenea exemple au avut grijă să ne ofere chiar unii dintre ei, în ultimele două etape. P. Sotir (Mediaș) a apreciat în meciul Rapid — „U" Cluj că a ține cu mîna pe un adversar (Costin pe I. Ionescu) sau că a pune piedică (Greavu lui Lică) în suprafața de pedepsă nu implică neapărat acordarea unui 11 m. În schimb, M. Rotaru (Iași) găsește de cuviință că un luft al unui atacant (Haidu — Dinamo București) merită un 11 m, pentru ca a doua zi, Ad. Macovei (Bacău) să privească cu multă seninătate cum Mețeas (U.T.A.) este pur și simplu trîntit, considerînd că un asemenea atac de deposedare este absolut regulamentar. O fi, după părerea acestor trei „cavaleri ai contradicțiilor", dar cum regulamentul de fotbal (unul și același pentru toată lumea), spune altceva, credem că a sosit momentul ca fotbalul nostru să se dispenseze de asemenea arbitri pentru că are nevoie de oameni care să interpreteze și să aplice în mod corect regulile de joc, să le facă respectate, cu autoritatea pe care le-a conferă, și nu pentru a urmări evidențierea personală prin „originalități" dăunătoare fotbalului. Puțini, dar buni — această idee trebuie să conducă colegiul central de arbitri.

Fotbal

Însemnări de reporter

ETAPA A 19-a

ÎN TREI PUNCTE

Prea multe nu sînt de spus despre meciul Dinamo București — Steagul roșu. Mărturisim că nu ne-am așteptat la un reviriment „peste noapte", dar nici la ceea ce au „izbutit" pînă la urmă să ofere spectatorilor cele două echipe, evident, diferite ca posibilități și aspirații, dar totuși de aceeași categorie, DIVIZIA A. Și în legătură cu aceasta am notat cîteva lucruri :

1. LA ECONOMIE... Bilanțul cifric al dinamoviștilor în acest sezon este foarte bun : 7 victorii în 8 meciuri oficiale (6 de campionat și două de cupă), dintre care 6 consecutive! Nici că s-ar putea mai bine. Dar, același bilanț mai arată ceva și încă foarte important, fără ca de data aceasta să constituie o notă prea bună : 6 partide au fost cîștigate cu 1—0 (4 în campionat, 2 în cupă), două din 11 m; cu 6 goluri, Dinamo a cucerit 10 puncte în campionat, iar în toate opt partide a înscris 9 goluri! Jocul de simbătă a arătat de ce. Atacanții joacă la economie, se mulțumesc cu un gol, nu par dispuși să facă efort pentru mai mult, deși printre ei sînt valori verificate (Pircălab, Lucescu, Haidu, Varga). Simbătă nu știm dacă au șutat mai mult de 10 ori la poartă, din care jumătate sînt opera lui Dinu și Sălceanu !

2. JOC „MĂRUNT"... În tabăra cealaltă, la Steagul roșu, am remarcat (ca și la echipa de tineret) un joc de atac „mărunt", cu pase pe metru pătrat, deseori lateral, fără spor, cu cîștig infim de teren. I-am văzut pe „stegari" făcînd un schimb de 8—10 pase, dar cu un cîștig de teren de numai 3—4 m.! Și în plus, rare șuturi la poartă. Parcă echipa joacă fără înaintași, transformați toți în mijlocași. Cu astfel de joc nu ne miră deloc de ce Steagul roșu a reușit să marcheze un singur gol în 10 partide disputate în deplasare și 11 în 9 jocuri acasă.

3. IMPASUL SELECȚIEI... Evoluția selecționabilior n-a reușit să scoată din impas pe selecționeri. Au confirmat doar Dinu și Datcu, într-adevăr în formă bună și pe care se poate conta. În rest — decepții. Gherghelț, Pircălab, Lucescu și Ivăncescu — vizați pentru lot — nu par interesați de un loc în echipa reprezentativă, n-au dovedit prin comportare, prin formă unii față de valoare altii, că ar nutri asemenea aspirații.

P. G.

VOINESCU ȘI CEI 3 PORTARI SELECȚIONABILI

Spre sfîrșitul meciului de tineret A.S.A. Tg. Mureș — Progresul, i-am întrerupt lui Ion Voinescu continuu-l „du-te-vino" paralel cu tușa, cu care-și însoțea sfaturile de antrenor.

— Spuneți-ne, vă rog, acum, în preajma alcătuirii echipei naționale, care vă este opinia asupra celor trei portari chemați la lot și dacă eventual vedeți un al patrulea contracandidat cu șanse serioase ?

— Datcu se pierde ușor, Coman nu participă suficient la joc, iar Rădăcanu este prea mult flegmatic și prea puțin atent.

— ?! Adică...

— Adică, vreau să trag un semnal de alarmă evidențiindu-le în primul rînd defectele. Altfel, toți trei au calități incontestabile și mi-ar fi greu să le pun separat în cîntar. Preferința mea merge totuși spre Datcu, un portar experimentat, capabil să insufle încredere apărării, cu un rar simț al anticipației. Pe un fond de mari calități, insuficient însă lucrate. Coman este partizanul robinsonadelor și spectacolului. Portarul Rapidului are o prizâ excelentă la balon și o hotărîre la blocaj în stare să descurajeze orice înaintaș. Spre deosebire de Datcu, Coman și Rădăcuanu au o oarecare suficiență de optică la raportul jucător-echipa națională, care l-ar putea pierde ușor. Ei se mulțumesc cu puțin.

— Vedeți un al patrulea portar superior ?

— Da. Acela care sintetizează calitățile celor trei. Acela care ar avea orientarea lui Datcu, reflexele lui Coman și îndrăzneala lui Rădăcuanu. Acela pe care deocamdată încă nu-l avem...

— Și pe care l-am avut.

— Șleam, mai înapoi — *a intors I. Voinescu brusc capul, repezindu-se cu povața la fundașul său. Dar cred că zimbea.*

Ion CUPEN

NOU ȘLAGĂR PITEȘTEAN: „3-0, LA PAUZĂ 0-0"

Spectatorul piteștean a început să capete un fel de blazare seniorială. Un fel de nepăsare calmă. O optică „sui-generis", dominată de un soi de fatalism optimist, pornit de la convingerea că „ce ți-e scris în frunte ți-e pus" și că, în orice caz, pe frunțeala tuturor echipelor care vin la Pitești scrie că ele au de plătit gazdelor un impozit cu scadență certă, de cîteva puncte, și cu majorări în... golaveraj.

De aceea, tribunele nu păreau deloc alarmate de prima repriză, fără goluri, a meciului cu Jiul și... zimbeau (amuzat și superior !) crainicului-reporter, pe care-l ascultau la micile aparate cu tranzistori, și care le imputa locainicilor (de fapt, liderului, și pentru acest considerent) că nu forțează jocul, ca să-și onoreze poziția. Spectatorul piteștean (și, mai mult, chiar jucătorul l..) a început să creadă că, pur și simplu, punctele în jocurile acasă se înscriu aproape din oficiu în dreptul lui F. C. Argeș, că „cineva, acolo sus, îi iubește", cineva care ține pe genunchi un catastiv mare în care are grijă să nu se încurce niște socoteli...

— Știți, tovarășe crainic-reporter, cu cît cîștigăm azi ? (autorul acestor rînduri a făcut și transmisia radiofonică) m-a întrebat, în pauză, amicul meu A.B. piteștean.

— Tot ce știu e că, deocamdată, e 0—0...

— Ei bine, 0—0 a fost la pauză și cu Rapid. Și le-am dat trei... 0—0 a fost la pauză și cu A.S.A. Și le-am dat trei... 0—0 e acum cu Jiul. O să le dăm tot trei...

Kraus a dat repede, după pauză, două goluri. Și apoi argeșenii au domolit, tot repede, hora. Așa că începusem să am bucuria (recunoaște, meschină) că A.B. a greșit măcar scorul.

Cînd mai erau doar 5 minute... 11 metri ! Iar cînd l-am văzut pe Dobrin îndreptîndu-se spre balon, am știut că la ieșire A.B. o să-mi facă, cum se spune, „capul calendar".

Dar A.B., probabil, cu conștiința superiorității calculului său, n-a mai considerat interesant să mă aștepte la ieșire. Așa că mi-am putut arunca o privire pe hîrtia lui Mladin (a lucrat la ea o noapte !) cuprinzînd prevederile în puncte pentru tot restul campionatului. Ei bine, la F.C. Argeș, figurează toate punctele acasă. Dacă pe bună dreptate sau nu, eu nu mă hazardez să o afirm. Dar parcă îmi vine să spun că, totuși, piteștenii ar trebui să joace, chiar și acasă, 90 și nu doar 45 de minute pentru punctele astea.

Nu de alta, dar s-ar putea să-i viziteze în duminicile viitoare vreo echipă care are și ea, acolo sus, pe cineva care-o iubește, și care-i ține catastivele, dar pentru... repriza întîi.

Radu URZICEANU

„MOȘ NIȚĂ"

Unii dintre spectatorii prezenți la meciul Universitatea Craiova — Dinamo Bacău, s-au exprimat astfel la sfîrșitul jocului : „N-ai făcut nimic, moș Niță!". Și într-adevăr, nu s-ar putea spune că nu aveau dreptate.

În toamnă, toate echipele care veneau să joace la Craiova se temeau de minuscula extremă craioveană, căutînd cele mai eficace măsuri pentru anihilarea acestui „argint viu" al atacului craiovean. El a fost o adevărată revelație (dribler de finețe cu fente care dezechilibrau adversarii, șuter periculos), valoarea jocului său creștind de la un meci la altul. De altfel, în ultimele patru etape ale turului el a primit numai note de la 7 în sus.

Acum, la reluarea campionatului, probabil că astenia de primăvară l-a blazat într-o asemenea măsură încît azi evoluția tînărului de 21 de ani este departe de posibilitățile sale. În cele 6 etape care s-au desfășurat pînă acum, Niță a fost prezent pe teren mai mult cu numele, fiind lipsit de voință, static, fără vlagă, indolent. De aceea, considerăm că porecla de „moș" i s-a potrivit de minune. Bilanțul realizărilor lui la meciul cu Dinamo Bacău a fost sărac : două șuturi la poartă, o centrare, o lovitură cu capul. În rest, a ținut exagerat mingea pe care pînă la urmă a pierdut-o, trecîndu-și echipa... din atac în apărare ! Aceasta este tot ce a putut oferi Niță miilor de craioveni care îl simpatizează.

Zilele trec și în curînd vom intra în al doilea anotimp al anului. Să sperăm că temperatura mult mai ridicată va ridica și valoarea jocului fostei „zvîrluge" craioveneе.

Trezește-te „moș Niță" !

GH. NERTEA

NEVROZA LITORALULUI

Litoralul e deocamdată trist !
Mamaia hibernează încă.
Plăjile sînt goale.

Pe malul lacului Siut-Ghiol, puzderie de pescari își alungă astenia de primăvară. Intru în vorbă cu unul. Cam ursuz omul. Îmi răspunde în doi peri.

— Amator ?
— După cum vezi!
— Pică?
— Nu prea!
— Ce face Farul, azi?
— Acum e stins!
— Nu mai crezi în el?
— De mult.
— Și totuși, dacă lancu, Tufan, Sasu și ceilalți...
— Pe nici unul nu-l cheamă Mazzola.
— Se zice că Koszka va juca retras.
— Dacă am fi avut un Picchi !
— Apropo, ce, numai la Constanța sau țesut vise? Herrera a crezut că va fi din nou campion și...
— Nouă ne-a apus de două ori STEAUA. La București, și cu Jiul acasă. Lui Inter odată și bine. La masa verde. Milioane de nervi. Ce, e puțin? Întrebați-i pe cei care suferă acolo, pe stadion, după masă.
...Aproape 20.000 de spectatori părăsesc stadionul încărcați de nervi. Mărdărescu parcă a mai îmbătrînit. A fumat țigară după țigară. Cîte ?
Litoralul e deocamdată trist !
Mamaia hibernează încă.
Plăjile sînt goale.
Poate și stadionul va fi într-o bună zi tot atît de gol...
Ce-o fi cu Farul ?..

ST. TRANDAFIRESCU

CONSTANȚA. Iancu a depășit apărarea Rapidului dar mingea șutată de el va fi reținută de Răducanu
Foto : S. BACKSY